§ 33. АКТИВНІСТЬ РАДІОНУКЛІДА. ПРАВИЛА ЗМІЩЕННЯ

Алхіміки Середньовіччя мріяли про філософський камінь, що перетворював би всі речовини на золото. «Сучасна алхімія» — так назве Е. Резерфорд свою книгу про перетворення атомних ядер. Про те, як змінюється ядро під час радіоактивного випромінювання, за якими законами відбувається цей процес, ітиметься в даному параграфі.

Визначаємо радіоактивність. Вивчаємо правила зміщення Розглядаючи в § 32 радіоактивне випромінювання, ми залишили поза

увагою важливе питання: що при цьому відбувається з атомами? Адже під час радіоактивного випромінювання від атомів відриваються чималі «шматки», отже, атоми мають змінитися. Провівши низку експериментів, учені довели, що радіоактивне випромінювання є наслідком розпаду ядер атомів.

Ядра атомів радіоактивних елементів здатні довільно (без жодних причин) розпадатися. Експериментальні дослідження показали, що на радіоактивний розпад не впливають зміна тиску й температури, дія магнітного та електричного полів, хімічні реакції, зменшення чи збільшення освітленості тощо. Розпад ядра супроводжується випромінюванням α -, β - чи інших частинок; само ж ядро, як правило, перетворюється на ядро атома іншого елемента.

Радіоактивність — це здатність ядер деяких хімічних елементів довільно перетворюватися на ядра інших елементів з випромінюванням мікрочастинок.

Залежно від того, які частинки випромінюються під час радіоактивного розпаду, розрізняють α-розпад, β-розпад та інші види розпадів. Встановлено, що радіоактивні перетворення ядер підкорюються так званим правилам зміщення, які вперше сформулював англійський учений Фредерік Содді (1877—1956).

Правила зміщення

1. Під час α-розпаду нуклонне число ядра́ атома зменшується на 4, а протонне — на 2, тому утворюється ядро елемента, порядковий номер якого в періодичній таблиці на 2 одиниці менший, ніж порядковий номер вихідного елемента:

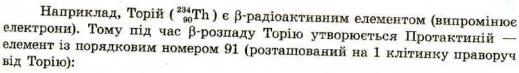
$${}_{z}^{A}X \rightarrow {}_{z-2}^{A-4}Y + {}_{2}^{4}He$$
.

Наприклад, відомо, що Радон ($^{222}_{86}$ Rn) є α -радіоактивним (випускає ядра атома Гелію). Тому в результаті α -розпаду Радону утворюється елемент, який має порядковий номер 84 (розташований на 2 клітинки ліворуч від Радону),— це Полоній:

$$^{222}_{86} \mathrm{Rn} \to ^{218}_{84} \mathrm{Po} + ^{4}_{2} \mathrm{He}$$
 .

2. Під час β-розпаду нуклонне число ядра атома залишається незмінним, а протонне збільшується на 1, тому утворюється ядро елемента, порядковий номер якого в періодичній таблиці на 1 одиницю більший, ніж порядковий номер вихідного елемента:

$${}_{z}^{A}X \rightarrow {}_{z+1}^{A}Y + {}_{-1}^{0}e$$
.

$$^{234}_{90}$$
Th $\rightarrow ^{234}_{91}$ Pa $+ ^{0}_{-1}e$.

Оскільки в результаті радіоактивних перетворень *народжуються* нові елементи, учені назвали цей процес (за аналогією з хімією) ядерними реакціями.

Дізнаємося про період піврозпаду

Уявіть собі певну кількість радіоактивної речовини. Це може бути, скажімо, шматок солі Урану або газ радон, поміщений у скляну колбу. Чи можна дізнатися, яке саме ядро у речовині, що ми розглядаємо, розпадеться першим? Яке буде наступним? А яке ядро виявиться «довгожителем» і розпадеться останнім? Фізики стверджують, що дізнатися про це неможливо: розпад того чи іншого ядра радіонукліда — подія випадкова. У той же час поведінка радіоактивної речовини в цілому підлягає чітко визначеній закономірності.

Цю закономірність можна проілюструвати за допомогою такого прикладу. Якщо взяти закриту скляну колбу, що містить певну кількість радону, виявиться, що приблизно за 57 с кількість радону в колбі зменшиться вдвічі. Ще через 57 с з решти залишиться теж половина і т. д. Тому природно, що інтервал часу 57 с був названий періодом піврозпаду Радону.

Період піврозпаду — це фізична величина, що дорівнює часу, протягом якого розпадається половина наявної кількості ядер даного радіонукліда.

Період піврозпаду зазвичай позначають символом Т. Одиниця періоду піврозпаду в СІ — секунда (с).

У кожного радіоактивного ізотопу свій період піврозпаду. Наприклад, період піврозпаду Урану-238 дорівнює 4,5 млрд років, Радію-226 — 1600 років.

Для характеристики радіоактивного розпаду використовують величину, яку називають сталою радіоактивного розпаду радіонукліда (див. таблицю) і позначають символом λ . Стала радіоактивного розпаду пов'язана з періодом піврозпаду співвідношенням: $\lambda = \frac{0.69}{T}$. Одиниця сталої радіоактивного розпаду в $CI - \frac{1}{2}$.

Сталі радіоактивного розпаду деяких радіонуклідів

	•
Радіонуклід	Стала радіоактивного розпаду $\lambda, \frac{1}{c}$
Іод-131	$9,98 \cdot 10^{-7}$
Кобальт-60	$4,15\cdot 10^{-9}$
Плутоній-239	$9,01\cdot 10^{-13}$
Радій-226	$1,37 \cdot 10^{-11}$
Радон-220	$1,2 \cdot 10^{-2}$
Уран-235	3,14.10-17
Цезій-137	$7,28 \cdot 10^{-10}$

Даємо визначення активності радіонуклідного зразка

З практичної точки зору, важливою характеристикою процесу радіоактивного розпаду є швидкість, з якою розпадається той чи інший радіонуклід.

Фізична величина, яка чисельно дорівнює кількості розпадів, що відбуваються в певному радіонуклідному зразку за одиницю часу, називають активністю радіонуклідного зразка.

Активність радіонуклідного зразка позначають символом A. Одиницею активності в CI є **бекерель** (Бк). 1 Бк — це активність такого зразка, в якому за 1 с відбувається 1 акт розпаду. Але 1 Бк — це дуже мала активність, тому використовують позасистемну одиницю активності — **кюрі** (Кі): $1 \text{ Ki} = 3,7 \cdot 10^{10} \text{ Бк}$.

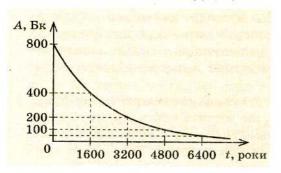

Рис. 33.1. Графік залежності активності Радію від часу. Період піврозпаду Радію становить 1600 років

Якщо на даний момент часу в зразку міститься деяка кількість N атомів радіонукліда, то активність A даного радіонуклідного зразка можна обчислити за формулою:

$$A = \lambda N$$
,

де λ — стала радіоактивного розпаду радіонукліда.

Це ж співвідношення можна записати і з використанням періоду піврозпаду:

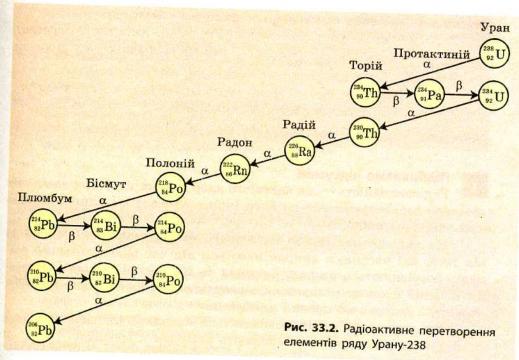
$$A = \frac{0.69}{T}N.$$

З плином часу кількість ядер у радіонуклідному зразку, які не розпалися, зменшується, а отже, зменшується й активність зразка (рис. 33.1).

Дізнаємося про радіоактивні ряди

Алхіміки Середньовіччя мріяли про перетворення всіх речовин на золото, тож виходить, що після експериментів Е. Резерфорда й Ф. Содді їхня мрія здійснилася? Насправді — ні. Учені з'ясували, що вихідне (як говорять фізики — материнське) ядро атома радіоактивного елемента з плином часу зазнає цілої низки перетворень. А саме: ядро атома елемента A_1 перетворюється на ядро атома елемента A_2 , потім на ядро атома елемента A_3 і т. д., причому в цьому ланцюжку не може бути випадкових «гостей», скажімо, ядра атома елемента B. Сукупність усіх ізотопів, які виникають у результаті низки послідовних радіоактивних перетворень даного материнського елемента, називають радіоактивним рядом. Один із ланцюжків перетворень (ряд Урану-238) показано на рис. 33.2. Пізніше було виявлено, що існують чотири радіоактивні ряди, які об'єднують усі відомі в природі радіоактивні елементи.

Зрозуміло, що в природних радіоактивних рядах немає штучних радіоактивних елементів.

Учимося розв'язувати задачі

Задача. Визначте масу Радію-226, що міститься в радіонуклідному зразку, якщо активність Радію становить 5 Кі.

Дано: $A = 5 \text{ Ki} = \\ = 18,5 \cdot 10^{10} \text{ Bg}$ $\lambda = 1,37 \cdot 10^{-11} \frac{1}{c}$ $M = 226 \frac{\Gamma}{\text{моль}} = \\ = 226 \cdot 10^{-3} \frac{\text{кг}}{\text{моль}}$ $N_{\text{A}} = 6,02 \cdot 10^{23} \frac{1}{\text{моль}}$

m-?

Аналіз фізичної проблеми, пошук математичної моделі

Для розв'язання задачі скористаємося формулою активності: $A = \lambda N$. Сталу радіоактивного розпаду λ знайдемо з таблиці. Знаючи активність, знайдемо кількість N атомів Радію, що містяться в радіонуклідному зразку.

Як відомо з курсу хімії, $N = vN_A$, де v — кількість речовини, N_A — число Авогадро. Визначивши кількість речовини та скориставшись формулою $v = \frac{m}{M}$, де M — молярна маса Радію, знайдемо масу m Радію.

Розв'язання

Активність зразка дорівнює: $A = \lambda N$.

Оскільки
$$N = vN_A$$
, а $v = \frac{m}{M}$, то $N = \frac{m}{M} \cdot N_A$.

Підставимо вираз для N у формулу активності: $A = \frac{\lambda m N_A}{M}$. Звідси $m = \frac{AM}{\lambda N}$.

Визначимо значення шуканої величини:

$$[m] = \frac{\frac{\text{Er} \cdot \frac{\text{Kr}}{\text{MOJIL}}}{\frac{1}{\text{c}} \cdot \frac{1}{\text{MOJIL}}} = \frac{\frac{1}{\text{c}} \cdot \text{Kr}}{\frac{1}{\text{c}}} = \text{Kr}; \quad \{m\} = \frac{18,5 \cdot 10^{10} \cdot 226 \cdot 10^{-3}}{1,37 \cdot 10^{-11} \cdot 6,02 \cdot 10^{23}} = 5,07 \cdot 10^{-3};$$

$$m = 5,07 \cdot 10^{-3} \text{ Kr} = 5,07 \text{ r}.$$

Відповідь: у радіоактивному зразку міститься 5,07 г Радію.

Підбиваємо підсумки

Радіоактивність — це здатність ядер деяких хімічних елементів довільно перетворюватися на ядра інших елементів з випромінюванням мікрочастинок.

На радіоактивність не впливають зовнішні фактори. Залежно від того, які частинки випромінюються під час радіоактивного розпаду, розрізняють α -розпад, β -розпад та інші види розпадів. Визначити, який елемент утвориться в результаті радіоактивного розпаду, можна за допомогою правил зміщення.

Час, протягом якого розпадається половина наявної кількості ядер даного радіонукліда, називають періодом піврозпаду.

Фізична величина, яка чисельно дорівнює кількості розпадів, що відбуваються в певному радіонуклідному зразка за одиницю часу, називають активністю радіонуклідного зразка. Активність A радіонукліда розраховують за формулою: $A = \lambda N$, де N — кількість атомів радіонукліда в зразку на даний момент часу; λ — стала розпаду радіонукліда. Одиницею активності в СІ є бекерель (Бк).

Сукупність усіх ізотопів, які виникають у результаті низки послідовних радіоактивних перетворень даного материнського елемента, називають радіоактивним рядом. Виявлено чотири радіоактивні ряди, що об'єднують усі відомі в природі радіоактивні елементи.

Контрольні запитання

1. Наведіть означення радіоактивності. 2. Що відбувається з ядром атома під час випромінювання α-частинки? β-частинки? 3. Що таке період піврозпаду? 4. Як період піврозпаду пов'язаний зі сталою розпаду? 5. Що таке активність радіону-клідного зразка? 6. У яких одиницях вимірюють активність? Як вони пов'язані? 7. Як активність радіонукліда пов'язана зі сталою його розпаду? 8. Чи змінюється з часом активність радіонукліда? Якщо змінюється, то чому і як?

Вправа № 29

- 1. Під час природного радіоактивного розпаду Радію ($^{226}_{88}$ Ra) з ядра випромінюється α -частинка. На ядро якого елемента перетворюється при цьому ядро атома Радію? Запишіть рівняння реакції.
- Під час природного радіоактивного розпаду Протактинію (²³⁴Pa) з його ядра випускається β-частинка. На ядро якого елемента перетворюється при цьому ядро атома Протактинію? Запишіть рівняння реакції.
- **3.** Скориставшись рис. 33.2, запишіть кілька ядерних реакцій, характерних для радіоактивного ряду Урану-238.

§ 34. Поглинута та еквівалентна дози йонізуючого випромінювання

- 4. Є однакова кількість ядер Урану, Радію та Радону. Період піврозпаду Урану становить 4,5 млрд років, Радію 1600 років, Радону 57 с. Активність якого радіонукліда на даний момент часу найбільша? Поясніть свою відповідь.
- У радіоактивному зразку міститься 2·10²⁰ атомів Іоду-131. Визначте, скільки ядер Іоду розпадеться протягом години. Активність зразка протягом цього часу вважати постійною.
- На даний момент часу у радіоактивному зразку міститься 0,05 моля Плутонію-239.
 Визначте активність Плутонію в цьому зразку.
- 7. У радіоактивному зразку міститься 0,20 г Урану-235. Визначте активність Урану в цьому зразку. Активність зразка вважайте постійною.